

ბერეკი

რაიონის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი * გამოდის 1931 წლის 20 ივლისიდან

22 მაისი

საუბრაო

2025 წელი

№21(9387)

ფასი 40 თეთრი

გილოცავთ საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეს!

საქართველოს დამოუკიდებლობის დღე საქართველოს ეროვნული დღესასწაულია, რომელსაც ყოველწლიურად 26 მაისს, ქვეყნის დამოუკიდებლობის გამოცხადების ნიშნად აღვნიშნავთ. მიუხედავად იმისა, რომ სსრკ-სგან საქართველო ოფიციალურად 1991 წლის 9 აპრილს გათავისუფლდა, ეროვნულ დღესასწაულად მაინც 1918 წლის 26 მაისს გამოცხადებული დამოუკიდებლობის დღე აღვნიშნავთ. ამ წელს, თბილისში, საქართველოს ეროვნულმა საბჭომ სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აქტი მიიღო და ევროპული ტიპის ქართული სახელმწიფოებრიობა, დემოკრატიული სისტემა შეიქმნა.

26 მაისს საქართველო იშვა

1918 წლის თებერვალ-მაისში, რუსეთის სამოქალაქო ომის დროს, საქართველო შედიოდა ამიერკავკასიის დემოკრატიული ფედერაციული რესპუბლიკის შემადგენლობაში. მას მართავდა ამიერკავკასიის კომისარიატი, რომელიც შედგებოდა საქართველოს, სომხეთისა და

აზერბაიჯანის წარმომადგენელთაგან. მაგრამ ფედერაცია არასიცოცხლისუნარიანი აღმოჩნდა.

1918 წლის 24-25 მაისს გაიმართა საქართველოს ეროვნული საბჭოს აღმასრულებელი კომიტეტის სხდომა ნოე ჟორდანიას თავმჯდომარეობით. სხდომაზე მიიღეს გადაწყვეტილება ამიერკავკასიის სეიმის თვითლიკვიდაციის შესახებ და საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტის მიღების თაობაზე. ამჟამად სხდომაზე დამტკიცეს მომავალი მთავრობის შემადგენლობა. ასევე მიიღეს გადაწყვეტილება, რომ საქართველოს ეროვნული საბჭოსთვის საქართველოს პარლამენტი ეწოდებინათ.

საქართველოს დემოკრატიულმა რესპუბლიკამ, რომლის დამოუკიდებლობა ევროპის წამყვანმა ქვეყნებმა ცნეს, არსებობა არასრული სამი წლით, საბჭოთა რუსეთის მიერ განხორციელებული ოკუპაციამდე, 1921 წლის 25 თებერვლამდე იარსება. 26 მაისს საქართველოს დამოუკიდებლობის დღე მთელი ქვეყნის მასშტაბით დიდი საზეიმო ღონისძიებებით აღინიშნება. „ეს დღე რომ ჩვენი“ საქართველოს მთელ რიგ ქალაქებში გაიმართა დამოუკიდებლობის დღისადმი მიძღვნილი კულტურული, სპორტული და გასართობი ღონისძიებები, სამეწარმეო ბაზრობები, თეატრალური წარმოდგენები, კონცერტები, რომლებშიც ცნობილი ქართველი შემსრულებლები იღებენ მონაწილეობას.

შეხვედრა შეიქმნა საქართველოს პატრიარქის, ილია მეორის სწავლება და მომსახურება

16 მაისს, ბორჯომის ტრინიტარეანთა (დირექტორი ქეთინო ნოზაძე), მეტად საინტერესო ღონისძიება ჩატარდა, რომელიც მამა იოანეს და ცენტრის დირექტორის ქეთინო ნოზაძის ინიციატივით გაიმართა და მიეძღვნა საქართველოს პატრიარქს, ილია მეორეს. როგორც შევიტყვევით, მამა იოანე კვირაში ერთხელ მოსწავლეებს სასულიერო თემაზე ლექციებს უკითხავს, რითაც უდიდეს საქმეს უდგას სათავეში. სწორედ მისი მომზადებული მოსწავლეები წარსდგნენ საპატრიო სტუმართა წინაშე, რომელთა შორის იყვნენ ბორჯომ-ბაკურიანის ეპარქიის მეუფე დანიელი, ბორჯომის მუნიციპალიტეტის მერი ოთარ არბოლიშვილი, საკრებულოს თავმჯდომარე დავით ზაალიშვილი, ბორჯომის რესურსცენ-

ტრის, კულტურის განყოფილების, საბიბლიოთეკო გაერთიანების, ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლების დირექტორები და პედაგოგები. მოსწავლეებმა შესანიშნავად გაართვეს თავი პატრიარქის, ილია მეორის ბიოგრაფიის, მისი ღვაწლის მკაფიოდ და დამაჯერებლად წარმოჩენას. ბოლოს, შეხვედრა პატრიარქისადმი მიძღვნილი ლექსებით დაასრულეს. ამ მეტად შთამბეჭდავ

მაისი

დამოუკიდებლობის დღე

ნათქვამი იყო: „ამიერიდან საქართველოს ხალხი სუვერენული უფლებების მატარებელი, ხოლო საქართველო - სრულფასოვანი დამოუკიდებელი სახელმწიფოა; დამოუკიდებელი საქართველოს პოლიტიკური ფორმაა დემოკრატიული რესპუბლიკა. საერთაშორისო ომებში საქართველო მუდმივად ნეიტრალური სახელმწიფოა“.

საქართველოს დემოკრატიულმა რესპუბლიკამ, რომლის დამოუკიდებლობა ევროპის წამყვანმა ქვეყნებმა ცნეს, არსებობა არასრული სამი წლით, საბჭოთა რუსეთის მიერ განხორციელებული ოკუპაციამდე, 1921 წლის 25 თებერვლამდე იარსება. 26 მაისს საქართველოს დამოუკიდებლობის დღე მთელი ქვეყნის მასშტაბით დიდი საზეიმო ღონისძიებებით აღინიშნება. „ეს დღე რომ ჩვენი“ საქართველოს მთელ რიგ ქალაქებში გაიმართა დამოუკიდებლობის დღისადმი მიძღვნილი კულტურული, სპორტული და გასართობი ღონისძიებები, სამეწარმეო ბაზრობები, თეატრალური წარმოდგენები, კონცერტები, რომლებშიც ცნობილი ქართველი შემსრულებლები იღებენ მონაწილეობას.

წარმატებულ მომავალს გისურვებთ! ირაკლი კობახიძე:

ყველა მოსწავლეს, როგორც დღეს თავისი სწავლების ახალ ეტაპს იწყებს, ვულოცავ სკოლის დამთავრებას.

„ბოლო ზარი“ ადამიანის ცხოვრებაში ბევრ დადებით ემოციასთან ერთად, ბედნიერი მომავლის რწმენასთან ასოცირდება. ყველას გულითადად ვუსურვებ მშვიდობიან, ნათელ მომავალს, საკუთარი მიზნებისა და ოცნებების რეალობად ქცევას და საინტერესო, მრავალფეროვან ცხოვრებას. დარწმუნებული ვარ, ახალი თაობა კიდევ უფრო მეტი შემაერთებთ შეხვედრა ცხოვრების გზაზე არსებულ ახალ გამოწვევებს და თავის მნიშვნელოვან წვლილს შეიტანს ჩვენი ქვეყნის უკეთესი მომავლის შენებაში.

ალექსანდრე ნულაკი
საქართველოს განათლების
მინისტრის მოადგილე
და ახალგაზრდობის მინისტრი

ძვირფასო ახალგაზრდებო! გულითადად გილოცავთ სკოლის დასრულებას — თქვენი ცხოვრების ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ეტაპის წარმატებით გადალახვას!

ყველა თქვენგანის გული და გონება სავსეა სკოლის წლებთან დაკავშირებული განუყოფელი მოგონებებით, უამრავი გეგმითა და ოცნებით, რომლებსაც აუცილებლად განახორციელებთ.

განსაკუთრებული მადლობა თითოეულ თქვენს მასწავლებელსა და მშობელს მხარდაჭერისა და თანადგომისათვის — მადლობა თქვენ, რომ ეს გზა შრომით და პასუხისმგებლობით გაიარეთ.

წინ გეულით ახალი, კიდევ უფრო საინტერესო ეტაპი — სტუდენტობის წლები, პროფესიული არჩევანი, ახალი მეგო-

ბრები, იდეები და განვითარების ახალი შესაძლებლობები. გისურვებთ, რომ ამ გზაზე დიდი და წარმატებული ნაბიჯებით გავლდეთ.

შრომად და მიზანდასახულობა ყოველთვის იძლევა შედეგს. ღრმად ვარ დარწმუნებული, სკოლაში მიღებული ცოდნა და გამოცდილება თავდაჯერებულობასა და გამბედაობას შეგმატებთ წარმატებისაკენ.

გისურვებთ ნათელ მომავალს და თქვენი მიზნების მიღწევას!

ირაკლი კობახიძე
საქართველოს განათლების
მინისტრის მოადგილე
და ახალგაზრდობის მინისტრი

ჩემო პატარა მეგობრებო, 20 მაისი უმნიშვნელოვანესი დღეა, თქვენთვის სკოლაში ბოლო ზარი დაირეკა. მთელი გულით გილოცავთ სკოლის დამთავრებას და ცხოვრების ახალ ეტაპზე გადასვლას. გისურვებთ თქვენი დასახული მიზნების განხორციელებას, ერთიანი ეროვნული გამოცდების წარმატებით ჩაბარებას და სასურველ უნივერსიტეტებში მოხვედრას. გასოვდეთ, რომ თითოეული თქვენგანის წინაშეა და წარმატება ჩვენი ქალაქისთვის ძალიან მნიშვნელოვანია, ამიტომ ბოროტების მუნიციპალიტეტი ცოდნის მიღების რთულ გზაზე თქვენ გვერდით იქნება. კიდევ ერთხელ გილოცავთ სკოლის

დამთავრებას! საქართველოს თქვენი სახით პატრიოტი, ღირსეული და განათლებული მამულოშვილები ჰყავს! დიდი მადლობა პედაგოგებსა და მშობლებს თქვენს აღზრდაში გაწეული ღვაწლისათვის.

დავით ზაალიშვილი
საქართველოს განათლების
მინისტრის მოადგილე
და ახალგაზრდობის მინისტრი

ძვირფასო მეგობრებო, გილოცავთ თქვენი ცხოვრების ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს მოვლენას - სკოლის დამთავრებას! ის, რაც ამდენი წლის განმავლობაში ყოველდღიურად იყო, მე ღრმად მწამს, რომ საუკეთესო მოგონებად გადაიქცევა. მუდამ გემასოვრებათ სკოლის კედლებში მეგობრებთან, კლასელებთან და მასწავლებლებთან ერთად გატარებული სასიამოვნო წლები, რომელიც სავსეა სიხალისეებითა და გამონახვებებით.

ახლა კი, თქვენთვის სრულიად განსხვავებული ეტაპი იწყება - ახალი გამოცდილებებით, ურთიერთობებით, ცოდნისა და განვითარების შესაძლებლობებით, მეტი უფლებებითა და, შესაბამისად, მეტი პასუხისმგებლობებით.

თქვენ ხართ ის თაობა, რომელიც ჩვენი ქვეყნის განვითარების მყარ საფუძველს ქმნის. მე მჯერა, რომ თითოეული თქვენგანი შესაძლებლობების რეალიზებას მაქსიმალურად შეძლებთ, თქვენთვის სასურველ და საოცნებო პროფესიას დაეუფლებით, საზოგადოებაში

ღირსეულ ადგილს დაიმკვიდრებთ და თქვენს წვლილს შეიტანთ ქვეყნის განვითარებაში.

გაბედით, რომ თითოეული თქვენგანის წარმატება, ჩვენი საყვარელი ქალაქის წარმატებაც არის.

აქვე შეგახსენებთ, რომ აბიტურიენტები, რომლებიც ერთიანი ეროვნული გამოცდაზე სახელმწიფო დაფინანსებას მოიპოვებთ, ბორჯომის მუნიციპალიტეტისგან ერთფეროდ ფინანსურ დახმარებას მიიღებთ. ასევე, უნივერსიტეტში ყოველი წარმატებული დასრულებული სემესტრის შემდეგ მიიღებთ ფინანსურ ჯილდოს...

კიდევ ერთხელ მთელი გულით გილოცავთ სკოლის დამთავრებას და გისურვებთ მიზნების განხორციელებას.

ალექსანდრე ნულაკი

ქობახიის ღია წერილი „დიფ სთეიტთან“ მეზარეულ, აშშ-ის პრეზიდენტს, დონალდ ტრამპს „საქართველო თქვენი ყურადღების ღირსია!“

„ქართული ოცნების“ პრემიერი ირაკლი ქობახი-ძე აშშ-ს პრეზიდენტ დონალდ ტრამპს და აშშ-ს ვიცე-პრეზიდენტ, ბატონ ჯეი ლი პენსს ღია წერილით მიმართავს. სადაც ამერიკის კონგრესის მიერ მიღებული „MEGOBARI აქტზე“ წერს და აღნიშნავს, რომ „MEGOBARI აქტს“ არაერთი სუბიექტი მათ ადმინისტრაციას მიაწერს“ და ამ დრომდე მათ ამ ყველაფერზე არავითარი კრიტიკული განცხადება არ გაუკეთებიათ.

რამდენიმე კვირის წინ, მოგმართეთ წერილით ქართულ-ამერიკულ ურთიერთობებთან დაკავშირებით. აღნიშნულ წერილს წინ უსწრებდა ჩემი საჯარო განცხადებები, სადაც ღიად გამოვხატავდი საქართველოს მზაობას სუფთა ფურცლიდან, კონკრეტული გზამკვლევით განვვითარდეს სტრატეგიული პარტნიორობა საქართველოსა და აშშ-ს შორის. თუმცა, პასუხი ჩვენს წერილზე და საჯარო განცხადებებზე დღემდე არ მიგვიღია. მეტიც, დღემდე უმაღლეს დონეზე არ შემდგარა არავითარი კომუნიკაცია საქართველოს და აშშ-ს ხელისუფლებებს შორის.

აღნიშნული დუმილი გასაკვირია ქართველი ხალხისთვის და საქართველოს ხელისუფლებისთვის რამდენიმე მიზეზის გამო:

– პირველ რიგში, უკვე მრავალი წელია, საქართველო არის აშშ-ს ყველაზე საიმედო პარტნიორი ჩვენს ურთულეს რეგიონში, რომელსაც აშშ-სთვის სტრატეგიული მნიშვნელობა აქვს. საქართველო მხარში ედგა აშშ-ს ყველაზე ცხელ წერტილებში, მათ შორის ერაყში და ავღანეთში, სადაც საქართველო ერთ სულ მოსახლეზე ყველაზე მეტი ჯარისკაცი იყო წარმოდგენილი. მხოლოდ ამ ორ მისიაში მონაწილეობით, ჩვენმა პატარა ქვეყანამ აშშ-ს 2.5 მილიარდი დოლარი დაუზოგა, რაც აშშ-ს ბიუჯეტიდან საქართველოსთვის განეულ რეალურ(!) დახმარებას მრავალჯერ აღემატება (რეალურ დახმარებაში არ ვთვლით თანხებს, რომელიც აშშ-ს

ბიუჯეტიდან ექს-პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის რეჟიმის გადასარჩენად გამოიყენა 2008-2011 წლებში მას შემდეგ, რაც სააკაშვილმა „დიფ სთეიტის“ დავალებით რუსეთთან ომი დაიწყო; რეალურ დახმარებაში, ასევე, არ ვთვლით თანხებს, რომელიც ამერიკის საელჩოს, USAID-ის, NED-ის, სოროსის ფონდის და სხვა არხებით, საქართველოში რადიკალიზმისა და სიძულვილის გასაღვივებლად, რევოლუციების მოსაწყობად, საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიის იმიჯის შესაღებად, რელიგიური ექსტრემიზმის წასახალისებლად, სახელმწიფო ინსტიტუტების დასასუსტებლად, გენდერული და ლგბტ-პროპაგანდის საწარმოებლად და სხვა მსგავსი მიზნებით გამოიყენოდა). იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ საქართველო მრავალი წლის მანძილზე აშშ-სთვის ნამდვილ სტრატეგიულ პარტნიორად რჩებოდა და ამგვარი სტრატეგიული პარტნიორობის აღდგენის მზაობას დღესაც გამოხატავს, ახალი ადმინისტრაციის დუმილი, როგორც საქართველოს ხელისუფლებისთვის, ისე ქართველი ხალხისთვის, გასაკვირია;

– საერთაშორისო რეიტინგების თანახმად, საქართველო არის ლიდერი, რეგიონში, დემოკრატიის, სამართლის უზენაესობის, ადამიანის უფლებების, მედიის თავისუფლების, სასამართლოს დამოუკიდებლობის, სახელმწიფო ინსტიტუტების სიძლიერის, კორუფციის სიმცირის და სხვა კრიტერიუმების მიხედვით. საქართველოს ლიდერობას

ადასტურებენ ისეთი ინსტიტუტებიც, რომელთა მიმართ თქვენს ადმინისტრაციას განსაკუთრებული ნდობა აქვს. ამ ყველაფრის გათვალისწინებით და იმ ფონზე, რომ თქვენ არაერთ, თუნდაც, ღიად არადემოკრატიულ და ავტორიტარულ სახელმწიფოსთანაც აწარმოებთ აქტიურ დიალოგს და კომუნიკაციას, საქართველოსთან დაკავშირებით თქვენს დუმილს ჩვენთვის ლოგიკური ახსნა არა აქვს;

– რაც განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია, თუ დავაკვირდებით ჩვენი ხელისუფლებისა და თქვენი ადმინისტრაციის საჯარო რიტორიკას, თვალშისაცემია სრული ღირებულებითი და იდეოლოგიური თანხვედრა ჩვენს ხედვებს შორის. ჩვენ ღიად ვსაუბრობდით „დიფ სთეიტის“, USAID-ის, NED-ის და სხვა შესაბამისი სუბიექტების დამაშულებრივ საქმიანობაზე რამდენიმე წლით ადრე, ვიდრე თქვენ იდენტურ განცხადებებს გააკეთებდით. ჩვენ გვაქვს სრულიად იდენტური შეფასებები უკრაინის ომთან, გენდერულ და ლგბტ-პროპაგანდასთან და მრავალ სხვა საკითხთან დაკავშირებით. ამგვარი ღირებულებით და იდეოლოგიური თანხვედრის ფონზე, ქართველი ხალხის პირვანდელი მოლოდინი იყო, რომ საქართველო იქნებოდა ერთ-ერთი პირველი, რომლის მიმართაც თქვენი ადმინისტრაცია განსაკუთრებულ ინტერესს გამოხატავდა. ამგვარი ინტერესი თქვენ გამოხატეთ რუმინეთისა და გერმანიის მიმართ, სადაც ევროპული ბიუროკრატიის მხარდაჭერით,

არადემოკრატიული აქტები განხორციელდა. თუმცა, ქართველი ხალხის და ჩვენდა გასაკვირვად, საქართველოსთან მიმართებით ამგვარი ყურადღება თქვენ დღემდე არ გამოგიჩენიათ.

მეტიც, კვლავაც ძალაშია სრულიად გაუგებარი სანქციები საქართველოს ვიცე-პრემიერის და ხელისუფლების სხვა წარმომადგენლების მიმართ, რომლებმაც ბაიდენის ადმინისტრაციის მიერ დაგეგმილი და USAID-ის ხაზით დაფინანსებული რევოლუციის მცდელობა და ძალადობა ეფექტურად აღკვეთეს. გარდა ამისა, რამდენიმე დღის წინ ამერიკის კონგრესმა მიიღო აბსურდული კანონი - ე.წ. „მეგობარი აქტი“, რომელიც არის მტრულად განმსჭვალული ქართველი ხალხის და მის მიერ არჩეული ხელისუფლების მიმართ. სიტყვა „მეგობარის“ მნიშვნელობიდან გამომდინარე, ეს კანონი გვახსენებს ჯორჯ ორუელის მოდელს, რომლის მიხედვითაც, ომი არის მშვიდობა, მტერი კი - მეგობარი. სხვადასხვა პარლამენტისგან აბსურდული აქტების მიღებას, ჩვენ, ბოლო პერიოდში, მიჩვეული ვართ და ამდენად, „მეგობარ აქტზე“-საერთოდ არ გავამახვილებდით ყურადღებას, რომ არა ის გარემოება, რომ ამ აქტს არაერთი სუბიექტი თქვენს ადმინისტრაციას მიაწერს. ამ აღქმას ამყარებს ის გარემოება, რომ თქვენს ადმინისტრაციას „მეგობარ აქტზე“ არავითარი კრიტიკული განცხადება არ გაუვრცელებია. ამ ყველაფრის გამო, ეს კანონი ამცირებს ქართველი ხალხის ნდო-

ბას არა მხოლოდ კონგრესის, არამედ, სამწუხაროდ, თქვენი ადმინისტრაციის მიმართაც, რომელსაც ქართული საზოგადოება სხვაგვარი იმედით მეწყურებდა.

ბოლოდროინდელი მოვლენები ქართულ საზოგადოებაში აჩენს განცდას, რომ განცხადებები „დიფ სთეიტის“ დამარცხების შესახებ მხოლოდ ამ უკანასკნელის რებრენდინგის მცდელობაა და სხვა არაფერი. ხალხისთვის გასაკვირია, რომ თქვენ ბაიდენის გადაწყვეტილებებს მკაცრად აკრიტიკებთ, მაგრამ მის დანაშაულებრივ გადაწყვეტილებებს დღემდე არ ასწორებთ.

თუმცა, ჩვენი ხელისუფლება საჯარო განცხადებებში კვლავაც გამოხატავს ოპტიმიზმს იმასთან დაკავშირებით, რომ თქვენი ადმინისტრაცია „დიფ სთეიტის“ დამარცხებას რეალურად შეძლებს, რაც ქართულ-ამერიკული ურთიერთობების გაღაჭირთვაზე და სტრატეგიული პარტნიორობის აღდგენაზე უსათუოდ აისახება. რეალურადაც, ამის ძალზე დიდი იმედი გვაქვს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, კვლავაც გაგრძელდება ბაიდენის ადმინისტრაციის პირობებში დაგეგმილი რევოლუციური სცენარის მოქმედება. მეგახსენებთ, რომ USAID-ისა და NED-ის მიერ დატრენინგებული და დაფინანსებული 250-მდე ადამიანი დღემდე ყოველდღიურად იკრიბება ქვეყნის დედაქალაქის ცენტრალურ გამზირზე, რაც იმის უტყუარი მტკიცებულებაა, რომ „დიფ სთეიტის“ რევოლუციის გეგმა თაროზე ჯერაც არ შემოუღია.

როგორც უკვე აღინიშნა, მიუხედავად იმისა, რომ კითხვები კითხვებს ემატება, ჩვენ მაინც ვინაჩრუნებთ ოპტიმიზმს და გვაქვს იმედი, რომ „დიფ სთეიტთან“ თქვენი დაპირისპირება გულწრფელია და ის „დიფ სთეიტის“-დამარცხებით დასრულდება. საქართველოს ხელისუფლება მოთმინებით ელოდება ამ მომენტს, რაც საფუძვლად უნდა დაედოს ქართულ-ამერიკული ურთიერთობების გაღაჭირთვას და სტრატეგიული პარტნიორობის აღდგენას ჩვენს ქვეყნებს შორის.

წარმატებებს გისურვებთ ამ ბრძოლაში!

ამერიკის შეერთებულ შტატებს ვუსურვებთ სიმტკიცეს და კეთილდღეობას!“, – წერს ირაკლი ქობახიძე ღია წერილში.

ოჯახის სინამდისა და მშობელთა პატივისცემის დღე!

17 მაისს, საქართველოში ოჯახის სინამდისა და მშობლების პატივისცემის დღე აღინიშნა. მთავრობამ 2024 წლის 17 მაისი უქმე დღედ გამოაცხადა. დღესასწაულის აღსანიშნავად, საქართველოს 10 რეგიონის ქალაქებში ზალმარავალი საზეიმო მსვლელობები მოეწყო.

„ოჯახის სინამდისა და მშობლების პატივისცემის დღე საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ინიციატივით 2014

ღვთისმშობლის სავედრებელი პარაკლისი აღევლინა. მასშტაბურ მსვლელობას მხარის მუნიციპალიტეტების მცხოვრებლები მეთუერთდნენ.

საზეიმო დღესასწაულში სამცხე-ჯავახეთის რეგიონის მოსახლეობასთან ერთად აქტიურად მონაწილეობდა ბორჯომის მუნიციპალიტეტის წარმოება-დაწესებულებები, მშობლები, ოჯახები.

სხვებთან ერთად ოჯახის

მერიის და საკრებულოს პასუხისმგებელი მუშაკები, საზოგადოებრიობის წარმომადგენლები. ზეიმმა მშვიდ და ამბულატურულ განწყობის ვითარებაში ჩაიარა.

ამ დროს ადამიანი სწავლობს სიყვარულს, თანაგრძნობას და პატივისცემას. ეს არის საწყისი ჩვენი სულიერი გზისა და ცხოვრების საფუძველი - დედის სიბოძო, მამის ძალა და შვილის გულწრფელი ღმინი იქნის იმ ერთობას, რომელიც საზოგადოების სიმტკიცის საწინდარია. ეს თარიღი შეგვახსენებს, რომ ოჯახი მხოლოდ ნათესაობა არ არის — ის ღვთის დადგენილი ერთობაა, სადაც სიყვარული, ერთგულება და რწმენა თავს იყრის. დღევანდელ მსოფლიოში, სადაც ტრადიციული ღირებულებები ხშირად ეჭვქვეშ დგება, ჩვენ ვალდებული ვართ დავიცვათ ის, რაც წმინდაა - ოჯახი, როგორც ღირებულებებისა და რწმენის მთავარი კერა.

გილოცავთ 17 მაისს — ოჯახის სინამდისა და მშობლების პატივისცემის დღეს! გისურვებთ სიმშვიდეს, სიყვარულს და ღვთის მადლით გაძლიერებულ ერთობას თქვენს ოჯახებში. დაე, სულიერი სიბოძო და ურთიერთგაგება იყოს თქვენი ყოველდღიური მეგობარი. ოჯახი არის ადგილი, სადაც ღმერთი სახლობს და სიყვარული არასდროს ქრება.

ეროვნული სამოსის უკვდავება!

უკვე წლებია, ჩვენი ქვეყნის მასშტაბით, 18 მაისს აღინიშნება ეს დღესასწაული და არც ბორჯომშია გამონაკლისი. ტრადიციად იქცა ყოველ წელს, ქუჩებსა და ბაღ-პარკებში, ვზეიმობთ ჩვენი ქვეყნის კიდევ ერთ გამორჩეულ დღეს, სადაც ჩვენი ქალაქის ყველა ვოკალური და ქორეოგრაფიული ანსამბლები იღებენ მონაწილეობას.

ეროვნულ სამოსში გამოწყობილი ახალგაზრდების ხილვა-განწყობას უმაღლესს ჩვენს თანამოქალაქეებსა და ჩამოსულ სტუმრებს კიდევ უფრო ახლოს აცნობს ჩვენი ქვეყნის კულტურასა და ისტორიას.

ამ ლამაზი ღონისძიების ორგანიზატორი გახლდათ კულტურისა და ხელოვნების ცენტრი.

მსვლელობაში მონაწილეობდნენ ანსამბლები: „ფერხი-სი“, „იბედი“, „სამეფო“, „მერმისი“, „ნენანა“, „მზეშინა“, „თილისმა“, „ნერგები“.

გილოცავთ ეროვნული სამოსის დღესასწაულს!

წელს დაწესდა.

ამ დღესთან დაკავშირებით, მოსახლეობა ახალციხის ამბულატორიის სახელობის ტაძართან შეიკრიბა, რის შემდეგაც მსვლელობა მოეწყო წმინდა შალვა ახალციხელის საკათედრო ტაძრამდე. ტაძარში

სინამდისა და მშობელთა პატივისცემის აღსანიშნავ ზეიმში მონაწილეობდნენ ბორჯომის მუნიციპალიტეტის მერი ოთარ არბოლიშვილი, საკრებულოს თავმჯდომარე დავით ზალმინიშვილი, მერიის მოადგილე გიორგი ტაბატაძე, მუნიციპალიტეტის

დემოგრაფიული პროგნოზის პირისპირ

სიკვდილის ჯილი ემბრიონი

მკვლელობის მრავალ სახეთა შორის, მკითხველის ყურადღება მიიწიება მთავარი, დაუბადებელი (ჩასახული) ბავშვის (ანუ ემბრიონის) მკვლელობა. უსუსური, უმწეო ბავშვის მკვლელობის საზარელ ცოდვას სამედიცინო ენაზე სრულიად უწყინარი სახელი - „აბორტი“ ეწოდება და სამწუხაროდ დაკანონებული მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში. **აბორტი - დანაშაული ღვთის წინაშე, რომელმაც გვიქადაგა: არა კაც ჰკლა!**

ესაა არნახული მასშტაბის ბრძოლა საკუთარი შეილები, მომავალი თაობის წინააღმდეგ. ამიტომ, თავისთავად ცხადია, რომ ქრისტის წმიდა ეკლესია არასდროს არ შეინიშნებდა ბავშვის მკვლელობას. ეს ცოდვა ხომ ზეცას შეჰალადებს თავისი სიმძიმით... სამიწეო იმის გააზრება, რომ 1989 წლისთვის, საქართველოში გაკეთებულ აბორტთა რიცხვი შეადგენდა თითქმის 69 ათასს (!), რაც ყოველ 100 ჩასახულ ბავშვზე 45-ია. საბედნიეროდ, საეკლესიო ქადაგებებით, 1998 წლისათვის ამ რიცხვმა 24 ათასამდე, ანუ 3-ჯერ იკლო (იხ. ნ. ხომასურიძე, „აბორტი და მისი შედეგები“).

აბორტი ორსულობის ხელოვნურად ნაადრევი შეწყვეტა. იგი ხორციელდება სათანადო სამედიცინო დახმარებების გარეშე და დასაშვებია ორსულობიდან 12 კვირის ვადაში, სპეციალური მაჩვენებლებით - 22 კვირამდე, ხოლო სამედიცინო მაჩვენებლებისა და ქალის თანხმობის შემთხვევაში - ორსულობის ვადის მიუხედავად.

2020 წელს, საქართველოში, 19039 აბორტი გაკეთდა, ხოლო 2024 წელს - 14 884. არაოფიციალური მონაცემი უცნობი და გაცილებით მეტია...

საბრალო ბავშვები, რომლებმაც აბორტის გამო ვერ გაიგეს - რა არის ცხოვრება... „აბორტის მომხრე ის ხალხია, რომლებმაც დაბადება უკვე მოასწრეს“-ო, ამბობდა რეიგანი. სხვათაშორის, მრავალი მეცნიერი, რომლებიც თავდაპირველად აბორტის მომხრე იყვნენ, თანდათანობით, ხანგრძლივი გამოკვლევების შედეგად მივიდნენ იმ დასკვნამდე, რომ ჩასახული ბავშვი არის ცოცხალი არსება, ჩვეულებრივი ადამიანი, ხოლო აბორტი - ადამიანის მკვლელობა. ასეთ მეცნიერთა რიცხვს მიეკუთვნება ცნობილი ამერიკელი მეან-გინეკოლოგი, დოქტორი ბერნარდ ნატანსონი. სწორედ მან გადაიღო მსოფლიოში საყოველთაოდ ცნობილი ფილმი „უხმო ყვირილი“, სადაც დაფიქსირებულია კადრები, რომლებიც სავსებით ადასტურებენ ემბრიონის სიცოცხლისუნარიანობას. დღესდღეობით მედიცინას ძალუძს 25-კვირიანი ნაადრევად დაბადებულ ბავშვს შეუნარჩუნოს სიცოცხლე. ეს ციფრი არცთუ დიდხნის წინ, 30 კვირა იყო. მედიცინა ნახტომისებური ნაბიჯებით მიიწევს წინ. ხვალ შეიძლება ეს ციფრი უფრო შემცირდეს. ამის დასტურია ისიც, რომ მოხერხდა 19-კვირიანი კენი კინგის გადარჩენა (დაიბადა 1985 წ. აშშ-ში), რომელიც მხოლოდ 510 გრ. წონისა იყო.

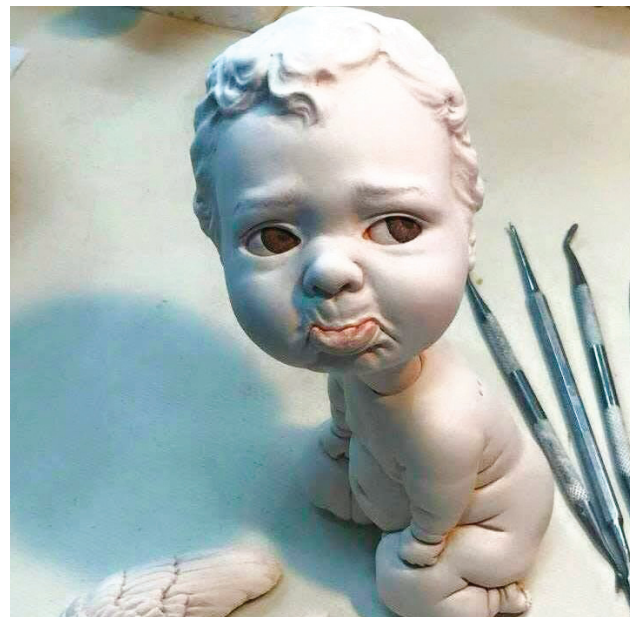
მათეს სახარების მესამე თავში - მიუგო იესომ: „ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნები შენ: ვინც არ დაიბადება წყლისა და სულისაგან, ვერ შევა ღმერთის სასუფეველში“... „წინასწარი განზრახვით მუცელში ნაყოფის მომკვლელს, კაცისკვლის სასჯელი ედება“, „ნაყოფის მოსაცილებლად შინაური ნაშლის მიმცემი არის მკვლეელი, ისეთივე მკვლეელი, როგორც შხამის მიმცემი“ (ბასილი დიდი, მე-2, მე-8 კანონი).

ახლა, მოკლედ შევხებით ჩანასახის განვითარებას დაბადებამდე. ხშირად, როდესაც აბორტის გამართ-

ლება სურთ, მიზეზად მოაქვთ ის ფაქტი, რომ ბავშვი დაბადებამდე არის დედის სხეულის ნაწილი და დედას უფლება აქვს თავის სხეულს ისე მოეპყრას, როგორც ეს მას უნდა. აქ აუცილებელია აღინიშნოს, რომ უპიროველეს ყოვლისა, ადამიანს ქრისტიანულად არ აქვს უფლება საკუთარ თავს მოეპყრას სურვილისამებრ, რადგან ჩვენი სხეული არის „ტაძარი სულისა წმიდისა“ (I კორ. 6; 19) და მისი შებილწვა შეურაცხყოფს უფალს და მეორეც, ჩასახვის მომენტიდან ბავშვი არის დამოუკიდებელი არსება, რასაც ადასტურებს ის ფაქტი, რომ მას შეიძლება ჰქონდეს დედისაგან განსხვავებული სქესი, კანის ფერი, თმის ფერი, თვით სისხლის ჯგუფიც კი! აბორტის სამედიცინო ასპექტების განხილვის შემდეგ, დასკვნის სახით შეგვიძლია ვთქვათ, რომ თანამედროვე სამედიცინო აპარატების საშუალებით, სავსებით და საბოლოოდ დადასტურდა, რომ ჩანასახი არის ადამიანი, რომელსაც აქვს სიცოცხლის უფლება, ბოძებული ღვთისაგან, რომლის ნართმევა ნარმოადგენს ამკარა გალამქრებას საუფლო ნების წინააღმდეგ.

ქრისტიანული ეკლესიისთვის აბორტი, როგორც ფენომენი მენევეტა, არა მარტო ზნეობრივად დაუშვებელი ქმედებაა ყოველგვარი შელამაზების გარეშე, ეს არის წინასწარგანზრახული, განზრებული მკვლელობა. და ეს მკვლელობა უფრო ცოდვიანია, უფრო დასასჯელია, უფრო ღვთისსამოყვლელობა, ვიდრე ნებისმიერი სხვა მკვლელობა, რადგან იგი ადამიანურ არსებას სიცოცხლეს იქამდე ართმევს, სანამ იგი იხილავს მას, და რაც მთავარია, წმ. ნათლობის საიდუმლოს მიღებამდე. მეტად ჭკუის სასწავლებელ ნიგნო, რომელსაც „ცოდვლობა გადარჩენა“ ეწოდება, მე-5 თავში — „არა კაც ჰკლა“, შეგვიძლია წავიკითხოთ: „ამ მცნებაში იგულისხმება სულიერი და ფიზიკური მკვლელობა, ანუ, თუ შენ მოყვასს უბიძგებ პროსტიტუციისკენ, მკვლელობისკენ ან ნებისმიერი სხვა ცოდვიანი საქმისკენ, ან თუ დაეხმარე მას ამ ქმედებათა ჩადენაში, შენ ძმის სულიერ მკვლელად ჩაითვლება“. სხეულზე ნათქვამია: „თუ მოკალი, სცემე ქალი, მიატოვე ბავშვი, მიიღე მცენარე ჩანასახის მოსაკლავად ან ჩანასახის წინააღმდეგობა, — ყოველივე ეს და სხვა მსგავსი, მკვლელობაა და მკაცრად ისჯება“. ადამიანები, რომლებიც მუცელშივე კლავენ საკუთარ შეილებს, ემსგავსებიან ჰეროდეს, რომელმაც 14 ათასი ჩვილი გაასაღებრა, რათა მისთვის (ცხოვრებაში არავის შეეძლო ხელი. „ნებისმიერი ადამიანი, მოუხედავად იმისა, რას ფიქრობს თავად, აბორტის სამიწელ ქმედებაში, მუცელად მყოფის მკვლელობის სამიწელ ოპერაციაში თანამონაწილეობისას, მკვლელობის მონაწილეა; ჩადის უმძიმეს ცოდვას, დანაშაულს ღვთის წინაშე.“ (მეტროპოლიტი მელეტი)

დაიას! აბორტი, მართლმადიდებელი სარწმუნოების მიხედვით, განიხილება ერთ-ერთ უმძიმეს ცოდვად. დიდი სჯულის კანონში მითითებულია, რომ აბორტის გამკეთებელი დედაცაცნი უნდა განკარგონ დენი, ანუ დაისაჯონ „კანონითა კაცისმკვლელობითა“. ეს, სხვათაშორის, დიდი სჯულის კანონის არაერთ ნორმამაა მითითებული. წმიდა სერილიდან ირკვევა, რომ ბავშვს სული ეძლევა ჩასახვისთანავე. ამის მაგალითად შეგვიძლია დავასახელოთ ის, რომ ბიბლიაში მოხსენიებული მამამთავრებს, წინასწარმეტყველებსა და სხვა წმინდანებს სახელი ჩასახვისთანავე ეძლეოდათ, როგორც ცოცხალ არსებებს. ეკლესია ცალკე აღნიშნავს წმ. იოანე ნათლისმცემლის მუცლადღების დღეს (6 იულ. ახ. სტილით). წმ. დავით მეფესაღმუნე ბრძანებს: „შემიწყნარე მე დედის მუცლით ჩემითგან“. ყოველივე ეს მიუთითებს იმაზე, რომ ეკლესია ჩასახულ ბავშვს აღიქვამს ჩვეულებრივ ადამიანად, რომელსაც აქვს სული და არის ცოცხალი არსება. მცირე კურთხევანში არსებობს საგანგებო ლოცვა, იმ შემთხვევაში, როცა ორსულობა ნაადრევად შეწყდება (ცხადია, ბუნებრივად). ამ ლოცვის საკითხავები სინანულის შემცველია. ეს არცაა გასაკვირი, ვინაიდან შეილიერება ღმერთის წყალობად ითვლებოდა და ითვლება, როგორც ძველი, ისე ახალი აღთქმის ეკლესიაში. ამიტომაც, ღმერთის წყალობის განმორცხვა, ცხადია, სამწუხარო იყო ყოველი მორწმუნისათვის. წმიდა პავლე მოციქული პირდაპირ მიუთითებს ტიმოთეს მიმართ პირველ ეპისტოლეში (2;14), რომ დედაცაცნი ცხონდებიან „შვილისმისაგან, უკუთუ ეგნეს სარწმუნოებით და სიყუარულით და სინიძითი ღირსებასა ზედა“. აბორტი არაერთი არ განსხვავდება ადამიანის მოკვლის ცოდვისაგან! „მკვლელობის განსაკუთრებულ სახეა აბორტი. ამ დროს თვით დედა სცდება მკვლეელი საკუთარი შვილისა. სამწუხაროდ, ბევრი ვერ გრძნობს დანაშაულს, არადა ამისთვის მკაცრად დაისჯებიან. რა თქმა უნდა, დაისჯება ისიც, ვინც აბორტს აკეთებს.“ /ილია მეორე/ აბორტის გაკეთებაში შემხებობა (ხელის შეწყობა) მკვლელობაში ხელის შეწყობაა. წმ. იოანე ოქროპირის მიაჩნია: „და რისთვის უნდა დათესო იქ, სადაც თავად ყანა მძლავრობს ნაყოფის დასაღუბად, სადაც შეკეთებაში. ბავშვი ეხმარება დედას გამოჯანმრთელებაში მაშინ, როცა დედა ქმნის ბავშვს. ეს არაჩვეულებრივია, არა? ამიტომაცაა, რომ ორსულობის დროს, ზოგჯერ, ზოგიერთი დაავადება ქრება. საოცარია, როგორ იცავს დედის სხეული ბავშვს ყველა-ნაირი გზით — და როგორ იცავს ბავშვი და აღადგენს დედას, რათა თვითონ უსაფრთხოდ განვითარდეს და გადარჩეს. წარმოიდგინე ის უცნაური კვების სურვილები — რას იყო მოკლებული დედის ორგანიზმი, რომ ბავშვმა აიძულა სურ-

მრავალი საშუალებაა დაბადების წინააღმდეგ, სადაც შობამდე სწადიან მკვლელობას? ასე რომ, მეძავი არათუ სიძვაში გაყავს, დამატებით მკვლელობაც აქცევს. ლოთობიდან მოდის სიძვა, სიძვიდან - მრუშობა, მრუშობიდან - მკვლელობა, რადგან არც კი ვიცით, სხვა რა ვუწოდო ამას. აქ, დაბადებულს კი არ კლავენ, თავად დაბადებას ეწინააღმდეგებიან. რას იტყვი თავის გასამართლებლად? განა, ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ღვთიურ ნიჭს შეურაცხყოფ? მიდინარ ღვთიური წესდების წინააღმდეგ, ესნაფვი შეჩვენებას ლოცვა-კურთხევის ნაცვლად, დაბადების საგანძურს მკვლელობის საგანძურად აქცევს, ბავშვების გაჩენისათვის შექმნილ ქალს, ბავშვების მკვლელობისკენ უბიძგებ (წმ. იოანე ოქროპირი, რომელიც მიმართ ეპისტ. განმარტებიდან, საუბარი 24, 4). არ უნდა დაგვაფიქსედეს, რომ ეპიტიმია მკვლელთათვის ყველაზე მძიმეა, როგორც სიმკაცრით, ასევე ხანგრძლივობით. გასაგებია, რას ფიქრობს ქრისტიანული ეკლესია, თავისი წმინდა მამებით და მეცნიერება, ამ საკითხზე, მაგრამ მინდა გაგიზიაროთ ერთი-ორი ახლანდელი, ჩვეულებრივი მამაკაცის განცდებიც... ბაჩო ზაქაძის, ლექსში, ასე სულისმომკრეფლად აქვს გადმოცემული... - მამის განცდილი აბორტი:

„ვერ მოგისწარი, ჩემო შვილო, ბედმა დამცა და ქვეყნის გარეთ და ქვეყნის მიგნით ვატოლებს ხელებს... ნეტა თუ მგავდი, რომ მენახე არც კი დამცალდა, ვიცო, დღეს ღამეც შენი სისხლი ამომავალელებს... მამი, თუ გრძნობდი, შეცნებულს, ვინ გაოთქმებდა?! (ნეტა ხის აკვანს, ჩემს გამოთლილს, ახლა ვინ ურწევს?! ალბათ მოჰგავდი შემოდგომით ნათელ ფოთლებს და ვაი, რომ მართლა ფოთლებივით დაგანაკუნეს... შიშზე მეტია ტკივილები ბასრი სინათლის, ეხეთქებოდი ვინო კედლებს ხელების ქვევით, რამდენ „შენებდას“ გაუყვე, შვილო, ვინ დათვლის?! სისხლი გდიოდა, წმინდა სისხლი, ზევით და ქვევით...“

...., აბორტის ცოდვა უმძიმეს ტვირთად აწევს ადამიანს, ოჯახს, მთელ ერს. ამ, და სხვა ცოდვების გამო, ზოგჯერ გაუსაძლისო რომ ხდება ჩვენი ყოფა. თუ არ შევანერებთ ყრმათა კვლას, უფალი არ შეანერებს იმ განსაცდელს, ჩვენ ერს რომ განუწყვეტელივ ატყდება თავს. ვისაც მეტი მიეცა, მეტი მოეთხოვება. არ შეიძლება, ღვთისმშობლის ნილხვედრ საქართველოს, ღვთის წყალობის იმედი ჰქონდეს, თუკი თავისი შვილების ხოცვას არ შეწყვეტს. ვისაც ეს ცოდვა ჩაუდენია - მსურველედ მოიხანისო, ვინც აპირებს - შეჩერდეს, თითოეულმა კი ყველაფერი გასაკეთოთ, რათა ხმა, აბორტის დამლუპველობის ძეგლებზე, ყველას მივანვდინოთ! /საპატრიარქოს პრესცენტრი/

ამ მძიმე სტატისა, დავასრულებ ერთი ჩემი მეგობრის, ნიჭიერი პროზაიკოსის, გიორგი გახაკიძის ჩანახატით, რომელსაც „ოცნება“ უწოდა...

„ის ღამე თეთრი იყო... ზღვის სანაპიროც თეთრი... დაფიქსული ჩანათაში სუნთქვა მეკვროდა. დედა, იცი? გარეთ თოვს... მცირე, მაგრამ ყველაფერი ისეთი პირველია, როგორც მე. მე პირველი ვარ და შენ ალბათ ბოლო. დედა! არ გიცნობ, იქნებ შენი სახელი მითხრა? მე რა მქვია? რატომ არ მელოაარაკები? კარგი, ნუ მეზუტები... გინდა? ბოდიშს მოგიხდი, რომ შეგანუხე და თეთრ ღამეში სახლიდან გამოგაგდე. დე... ელვა გახსენი, შაერი მჭირდება! სუნთქვა მჭირს... ეს რა ხმაურია, დედა? თეთრი სამყარო?.. არ გიცნობ, უცხოა ჩემთვის... ანგელოზები მოფრინდნენ. ვერ ხედავ? მე ვხედავ! ლამაზები არიან! რატომ გავჩერდით?.. დედა სად ნახვედი? დე... დედიკოოო! ანგელოზებმა სახელი დამარქვეს. არ გეტყვი, ახლა მე გაგებუტე სამუდამოდ! დაფიქსული ჩანათაში სუნთქვა შეწყვიტე...“ რაოდენ გასაკვირიც არ უნდა იყოს, ამასთანავე სამიწელად შემზარავიც და სამწუხაროც, მსგავსი განცდები ქალის გადმოცემული მე არ შემხვედრია... ალბათ იმიტომაც შეუძლია ქალს...

ნანა კაპლიშვილი

სარქაქსიო მინაწერი:

როდესაც ქალი ორსულად არის, მუცლად მყოფი ბავშვის უჯრედები გადადიან დედის სისხლში და შემდეგ ბრუნდებიან ბავშვისკენ — ამას ეწოდება „ფეტალურ-მატერული მიკროციმბრიზმი“.

41 კვირის განმავლობაში ეს უჯრედები ცირკულირებენ და ერთმანეთს ერწყმებიან, ხოლო ბავშვის დაბადების შემდეგ ბევრი ეს უჯრედი რჩება დედის სხეულში და ტოვებს მუდმივ კვალს დედის ქსოვილებში, ძვლებში, ტვინსა და კანში; ათწლეულების განმავლობა-

ში რჩებიან იქ. დედის ყოველი მომდევნო შვილი ასევე ტოვებს მსგავს კვალს მის სხეულში.

გარდა ამისა, თუნდაც ორსულობა არ დასრულდეს მშობიარობით, ან მოხდეს აბორტი, ეს უჯრედები მაინც აღწევენ დედის სისხლში.

კვლევებმა აჩვენა, რომ თუ დედის გული დაზიანდება, ნაყოფის უჯრედები მიეშურებიან დაზიანების ადგილს და გარდაიქმნებიან ისეთ უჯრედებად, რომლებიც სპეციალიზებული არიან გულის

შეკეთებაში. ბავშვი ეხმარება დედას გამოჯანმრთელებაში მაშინ, როცა დედა ქმნის ბავშვს.

ეს არაჩვეულებრივია, არა? ამიტომაცაა, რომ ორსულობის დროს, ზოგჯერ, ზოგიერთი დაავადება ქრება. საოცარია, როგორ იცავს დედის სხეული ბავშვს ყველა-ნაირი გზით — და როგორ იცავს ბავშვი და აღადგენს დედას, რათა თვითონ უსაფრთხოდ განვითარდეს და გადარჩეს.

წარმოიდგინე ის უცნაური კვების სურვილები — რას იყო მოკლებული დედის ორგანიზმი, რომ ბავშვმა აიძულა სურ-

ვილი გასჩენოდა?

კვლევებმა ასევე აჩვენა, რომ დედის ტვინში ნაყოფის უჯრედები შეიძლება 18 წლის შემდეგაც კი არსებობდნენ. წარმოუდგენელია, არა?

თუ დედა ხარ, მაშინ იცნობ იმ გრძნობას, როგორ შეგიძლია ინტუიციურად იგრძნო შენი შვილი, მაშინაც კი, როცა ის არ არის შენთან... ახლა უკვე არსებობს სამეცნიერო მტკიცებულება, რომ დედები მრავალი წლები ატარებენ შვილების უჯრედებს თავიანთ სხეულში დაბადების შემდეგაც.

მუზეუმი ბოჩაქოშის ხეობის ისტორიის მემორიალი

ბოჩაქოშის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის შენობა 1890 წელს ფსევდო-გოთურ სტილში გერმანელი ინჟინერის ვლადიმერ შვეიერის ხელმძღვანელობით აიგო. შენობაში თავდაპირველად განთავსებული იყო რომანოვების კანცელარია, 1926 წლამდე შენობაში ფუნქციონირებდა სატყეო მუზეუმი, ხოლო 1938 წლიდან სატყეო მუზეუმს დაემატა მხარეთმცოდნეობის დამახასიათებელი ექსპონატები და მხარეთმცოდნეობის მუზეუმი განთავსებულია. შენობა 3 სართულიანია და ოთხი განყოფილება მოქმედებს: პირველ სართულზეა განთავსებული არქეოლოგიური განყოფილება, მეორე სართულზე ორი განყოფილება ფუნქციონირებს: გამოყვანილი ხელოვნების და ისტორიულ-ეთნოგრაფიული; ხოლო მესამე სართული მთლიანად მხარის ბუნებას ეთმობა (ცხოველთა ფიტულები, ხე-ტყის ნიმუშები და ა.შ.). რაც შეეხება მუზეუმში დაცულ ექსპონატთა რაოდენობას, იგი 37 699-მდე ექსპონატს შეადგენს. წლებში, ბოჩაქოშის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმი 18 მაისს მუზეუმების საერთაშორისო დღესთან დაკავშირებით განსაკუთრებულად გამორჩეული აქტივობებით აღნიშნავს. არც წლებადღე 18 მაისი გახლდათ გამონაკლისი.

ამ და სხვა საკითხების შესახებ ინტერვიუ ვთხოვეთ ბოჩაქოშის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელს, ბატონ პაპაი სარაქიძეს:

○ **განვლილი 35 წლის მანძილზე, რაც საქართველო დამოუკიდებელია, მუზეუმის მეცნიერ-მუშაკებს თუ მუშსწავლიათ როგორ ვითარდებოდა დამოუკიდებლობის წლებში მუნიციპალიტეტი, რა სიახლეები დაეცყო ქალაქს, ბოჩაქოშის ხეობას, რა შეიცვალა კომუნისტური წყობის შემდეგ, რამაც გავლენა იქონია მუნიციპალიტეტის განვითარებაზე?**

- განსაკუთრებული ცვლილება შეეხო ისტორიულ ძეგლებს, ეკლესია-მონასტრების აღდგენა-განახლებასა და აქტიურ მმართველობას. როგორც ბოჩაქოშისა და ბაკურიანის მიტროპოლიტი სერაფიმე იხსენებს, როდესაც ის ახალშექმნილ ეპარქიას ჩაუდგა სათავეში მხოლოდ 2 მოქმედი ეკლესია-მონასტერი ფუნქციონირებდა ბოჩაქოშის ხეობაში – ღვთისმშობლის სახელობის ეკლესია, ბოჩაქოშის ცენტრალურ სასაფლაოზე და ტიმოთესუბნის ღვთისმშობლის მიძინების სახელობის მონასტერი. დღეს ჩვენს რაიონში მოქმედებს 30-მდე ეკლესია, 8 მონასტერი (4 მამათა და 4 დედათა მონასტერი). უდიდესი მადლობა მინდა მოვასხენო ბოჩაქოშის მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელობას, რომლის ძალისხმევითაც მნიშვნელოვანი ნააზრები გადაიდგა ტურიზმის განვითარების თვალსაზრისით. არაერთი ღირსშესანიშნავი პროექტი განხორციელდა ბოჩაქოშის მუნიციპალიტეტის ფარგლებში - მოეწყო არაერთი კეთილმოწყობილი სკვერი, გარემონტდა საბავშვო ბაღები,

- დიას, რა თქმა უნდა, 2020 წელს, საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის ეროვნული სააგენტოსა და „USAID“ ჯორჯიას“ მეშვეობით ჩვენი მუზეუმის IV სართული გარემონტდა, აღიჭურვა კომპიუტერული ტექნიკით კომფორტული მაგიდა-საგარძღვითი, ერთი სიტყვით საკონფერენციო სივრცე გაჩნდა მუზეუმში, სადაც ჩავატარეთ გასულ წლებში 18 მაისისადმი მიძღვნილი ღონისძიებები.

○ **რამდენად დიდია ინტერესი ადგილობრივთაგან მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის მიმართ? ვგულისხმობ ადგილობრივ საგანმანათლებლო დაწესებულებებსა და ახალგაზრდა თაობის დაინტერესებას ჩვენი მხარის ისტორიის გაცნობის კუთხით.**

- დაინტერესება საკმაოდ მაღალია. განსაკუთრებით, სკოლის მოსწავლეების მხრიდან, რომლებსაც უკეთ სურთ გაეცნონ მშობლიური კუთხის წარსულს. ჩვენ, მუზეუმელები ვცდილობთ და ხელს ვუწყობთ თითოეულ მათგანს თავისი კუთხის ისტორიის უკეთ წარმოდგენაში. წარმოიდგინეთ, რაოდენ სასიამოვნო და სასიხარულოა, როცა ბავშვები ვირტუალური სამყაროდან გამოღწევას ღებობენ და ენაფებიან იმ ცოდნას, რასაც მუზეუმის თითოეული ექსპონატი ინახავს საუკუნეების მანძილზე; განსაკუთრებით, ხუროთმოძღვრული ძეგლებით ინტერესდებიან სკოლის მოსწავლეები და ეს ლოგიკურიცაა, რადგან მათ სახელ-

უფროსი და (საბიანა) ნინამძღვრობდა.

○ **რომელი ქვეყნის წარმომადგენლები სტუმრობენ უფრო ხშირად ჩვენს მუზეუმს? და განსაკუთრებულ ინტერესს რომელი ექსპონატები იწვევს?**

- ტურისტების ძირითადი ნაკადი შემოდის რუსეთიდან, გერმანიიდან, არაბთა გაერთიანებული ემირატებიდან; ამავდროულად ზაფხულის სეზონთან დაკავშირებით, ხშირია სკოლების ექსკურსიები საქართველოს სხვადასხვა კუთხიდან. ასე რომ, ხშირად ყოფილა შემთხვევები, როცა 7-8 სკოლის ექსკურსია ერთდროულად ჩავიტარებია. რაც შეეხებათ ექსპონატებს, ძირითადი დატვირთვა და დაინტერესება რომანოვების რეზიდენციიდან გადმოტანილ ნივთებს ეხება. ეს ნივთები ევროპის სხვადასხვა ქვეყნებშია დამზადებული, XVIII-XIX საუკუნეებში, მათ შორის: რუსეთში, გერმანიაში (მაისენის ცნობილ ფაბრიკაში), საფრანგეთში, დანიაში და მათ შორის საქართველოშიც.

○ **ბოჩაქოშის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის თანამშრომლები რამდენად აქტიურად არიან ჩართულები საქსპედიციო საქმიანობაში, რომელიც უშუალოდ ჩვენი მხარის კვლევებს ემსახურება?**

- 2018 წელს საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოსა და ევროპული უნივერსიტეტის არქეოლოგიურ კვლევით ცენტრთან თანამშრომლობით დაიწყო ნეძვის დიდებული ლავრის არქეოლოგიური შესწავლა. ექსპედიცია შესანიშნავად მიმდინარეობდა, თავდაპირველად გაინიშნა ხუროთმოძღვრული ძეგლი ხე-მცენარეებისაგან, რამაც საშუალება მოგვცა უფრო ალქმად ყოფილიყო ეს მართლაც გრანდიოზული მონასტერი, რომლის სიგანე 30 მეტრს აღწევს, ხოლო სიგრძეში 40 მეტრია, ანუ დღევანდელ ცნობილ სამნავიან ზაზილიკათა შორის, საქართველოს მასშტაბით, ბადალი არ მოეპოვება. ისტორიკოსთა თქმით, მას იგივე დაწინაურება და დატვირთვა გააჩნდა სამცხე-ჯავახეთისათვის, როგორც იმერეთში ბაგრატის ტაძარს. ექსპედიციამ არამდგრადი ამინდების გამო შეწყვიტა არქეოლოგიური კვლევა და სამუშაოები 2019 წლისათვის გადაიდო, მაგრამ სხვადასხვა მიზეზთა გამო არქეოლოგიური ექსპედიცია ნეძვის სამონასტრო კომპლექსზე აღარ გაგრძელდება. არქიმანდრიტ ფოკას (მარკოზია) თქმით, ნეძვი იმთავითვე დიდებულ და წმიდა ადგილად მიჩნეული და რადგანაც წმ. მამის, გრიგოლ ხანძთელის განსასვენებელი ჯვრჯვრებით არაა დადგენილი, შესაძლოა, სწორედ ნეძვში იყოს დაკრძალული, ვინაიდან ნეძვი წმ. მისი ერთ-ერთი გამორჩეული მონაფის, თეოდორეს მიერაა აგებული.

○ **ბოლო დროინდელი ექსპონატები, რომლებიც მუზეუმს შემოემატა და ბოლო პერიოდში აღმოჩნდა ჩვენი მუნიციპალიტეტის შემოგარენში... ამაზე რომ ვისაუბროთ?**

- ძირითადად, ბოლო პერიოდში მუზეუმს შემოემატა ფოტო-მასალა და ნივთების კოლექციები, ჟურნალ-გაზეთები, არქეოლოგიური თვალსაზრისით მეტად საინტერესო იყო ყვინისის „ბერის

საყდრების“ არქეოლოგიური ექსპედიციის მიერ მოპოვებული ვერცხლის მონეტა. საყურადღებოა ამ ვერცხლის მონეტის აღმოჩენა, ვინაიდან ვერცხლის მონეტა ბოჩაქოშის ხეობაში აქამდე არ აღმოჩენილა.

○ **მასშტაბური კვლევა, რაც მე პირადად მახსენდება, სწორედ ბერის საყდრების ტერიტორიაზე მოხდა. რამდენად დიდი მნიშვნელობა აქვს აღნიშნულ კვლევას ჩვენი მხარის პოპულარიზაციისათვის?**

- ვიმეორებ, ბოჩაქოშის ხეობა არქეოლოგიური თვალსაზრისით, თითქმის შეუსწავლელია, მსგავსი აღმოჩენები ხელს შეუწყობს ჩვენი ხეობის ისტორიის შესწავლას. რაც უფრო ფართომასშტაბიანი კვლევა-ძიება იქნება ხეობაში განხორციელებული, მით უფრო მეტი პოპულარიზაცია შეიძლება, როგორც უშუალოდ ხეობას, ასევე მუზეუმში შეიცვება უმნიშვნელოვანესი ექსპონატებით. ბერის საყდრების თითქმის მსგავსი

აღმოჩენა დაფიქსირდა 2008 წელს, როდესაც არქეოლოგიური გათხრები ჩატარდა ახალდაბაში, კერძოდ, ფოთოლეთის მონასტერში, რომელიც განეკუთვნება გრიგოლ ხანძთელის პერიოდს. 2008 წლის არქეოლოგიური გათხრები უმნიშვნელოვანესია ჩვენი ხეობისათვის. ექსპედიციამ გამოავლინა ეკლესიის ჩრდილო კედლის ძირში აკლდამა, რომლის სახურავზე შესრულებულია შერეული ასომთავრული, ნუსხური და მხედრული ასოებით ნაკანრი წარწერები. ამჟამად, აღნიშნული წარწერიანი ქვის ფილა ბოჩაქოშის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმში ინახება. აკლდამას გამოყოფილი ჰქონდა ჯიბისმავარი უჯრედი, სადაც აღმანიშნა თავის ქალები იყო ჩალაგებული, ხოლო სხეულის სხვადასხვა ნაწილები ცალკე (ანუ ჯიბის უჯრედის გარეთ). ზოგიერთ თავის ქალაზე ახლაც შეიმჩნევა ჯვრული გამოსახულება, ეს იმის მანიშნებელია, რომ როდესაც ეპისკოპოსი სასულიერო პირს ხელს დაასხამს, მამინადადნიან თავის ქალა იყოფა ოთხ ნაწილად და შესაბამისად, წარმოიშვება ჯვარი, აქედან გამომდინარე თავის ქალაზე აღბეჭდილი ჯვარი მეტყველებს იმაზე, რომ ეს პიროვნება მონასტრის წინამძღვარი უნდა ყოფილიყო.

○ **წლების წინ, საუბარი იყო ბოჩაქოშისათვის სამუზეუმო ქალაქის სტატუსის მიანიჭებაზე, სადაც რეალურად ხუთი მუზეუმი უნდა გახსნილიყო. რატომ არ განხორციელდა აღნიშნული პროექტი?**

- პროექტი ჯერჯერობით შეჩერებულია. სწორედაა აღნიშნული ხუთი მუზეუმის არსებობა და სამუზეუმო ქალაქის სტატუსის მიანიჭება ბოჩაქოშისათვის ნამდვილად საინტერესო და მნიშვნელოვანი მოვლენა იქნება ჩვენი კუთხისათვის. დღეისათვის ორი ღირსშესანიშნავი შენობაა სამუზეუმოდ განკუთვნილი, რომლებსაც რესტავრაცია ჩაუტარდათ და ძველი არქიტექტურის მიხედვითაა აღდგენილი. ესენია: ყოფილი კავალერიის სასტუმრო (მ.კოსტავას სახელობის ბაღში, საკათედრო ტაძრის გვერდით) და ბოჩაქოშის ჰიდროელექტროსადგურის შენობა (ბოჩაქოშის ისტორიულ პარკში). ასევე, პროექტი ითვალისწინებდა რომანოვების რეზიდენციის (მე-4 სამმართველოს ტერიტორია) მუზეუმად გადაკეთებას და ისტორიული ჩამომსმელი ქარხნის (ბოჩაქოშის ისტორიულ პარკში).

○ **რამდენიმე წელია, აქტიურად აღინიშნება მუზეუმების საერთაშორისო დღე. ამ დღეს, ბოჩაქოშის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმიც აღინიშნავს სხვადასხვა აქტივობებით. წელსაც**

სკოლები, მრავალსართულიანი საცხოვრებელი სახლები. რესტავრაცია ჩაუტარდა და აღდგა არაერთი მნიშვნელოვანი ძეგლი, როგორებიცაა: წმ. გიორგის სახელობის მამათა მონასტერი, როგორც მას სიყვარულით „მწვანე მონასტრად“ მოიხსენიებენ, ფოთოლეთის წმ. გრიგოლ ხანძთელის სახელობის მამათა მონასტერი, ტაძრის წმ. გიორგის სახელობის მამათა მონასტერი, სადაც საქართველოს ერთ-ერთმა უდიდესმა წმინდანმა, მამა გიორგი მთაწმინდელმა მიიღო განათლება.

○ **მუზეუმი არა მხოლოდ კულტურულ-ისტორიული ტრადიციების შენარჩუნების კერაა, არამედ მას საგანმანათლებლო ფუნქციაც ენიჭება. ამ მხრივ რამდენად აქტიურ მუშაობას ეწევა მხარეთმცოდნეობის მუზეუმი? (სატარებთ თუ არა სამეცნიერო კონფერენციებს?)**

მძღვანელოებში, როდესაც გრიგოლ ხანძთელის ცხოვრებასა და მოღვაწეობას შეეხებიან, იქ ხომ აღნიშნულია, რომ ხანძთელის ორი უსაყვარლესი მონაფე - თეოდორე და ქრისტეფორე ზემო ქართლში, ანუ დღევანდელი ბოჩაქოშის ხეობაში მოღვაწეობდნენ. ქრისტეფორემ ააგო საკვირიკის მონასტერი, რომელიც სოფელ დვირის მიმდებარე ტერიტორიაზე მდებარეობს, ხოლო თეოდორემ ნეძვის სახელგანთქმული მონასტერი, რომლის ნაშთებიც დაცულია ახალდაბიდან 8 კილომეტრში, ნასოფლარ ნეძვში, სადაც ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა ბიზანტიიდან საქართველოში დაბრუნებული დიდი ქართველი წმ. მამა გიორგი მთაწმინდელი, რომელსაც თავდაპირველი განათლება ჰქონდა მიღებული ტაძრისის წმ. გიორგის სახელობის მონასტერში, სადაც ასევე მისი

განსაკუთრებულად აღინიშნა?
- 18 მაისს მუზეუმების საერთაშორისო დღეა. აღნიშნული დღე სათავეს 1978 წლიდან იღებს და მას შემდეგ სხვადასხვა აქტივობებით, კონფერენციებით, თემა-პრეზენტაციებით აღინიშნება მსოფლიოს 150 ქვეყანაში. ამ თარიღს რასაკვირველია ბოჩაქოშის მუზეუმიც უერთდება ყოველწლიურად.

წელს მუზეუმში ორი ღონისძიება ჩატარდა: 1) ახალგაზრდა, თვითნასწავლი, ბოჩაქოშის მხარეთმცოდნეობის თემა-პრეზენტაციებით აღინიშნება მსოფლიოს 150 ქვეყანაში. ამ თარიღს რასაკვირველია ბოჩაქოშის მუზეუმიც უერთდება ყოველწლიურად.

○ **რას ითვალისწინებთ სამომავლოდ?**

- სამომავლოდ ვგეგმავთ უფრო მეტ აქტივობას, როგორც სამუზეუმო საქმეში, ასევე საზოგადოების საკეთილდღეოდ და უფრო მეტ თანამშრომლობას საზოგადოებასთან ურთიერთობაში; საინტერესო თემა-პრეზენტაციებით წარდგინებებს მუზეუმის საკონფერენციო სივრცეში; ახალგაზრდებთან მუშაობას და ურთიერთობას, რათა გავუღვივოთ მომავალ თაობას სიყვარული იმისა, რასაც მუზეუმი თავისი არსით ემსახურება.

ესაუბრა ნაზო გელიძე

3 უ ლ ო ს ა ვ თ !

ნოღარ კოხანაშვილი და ნათელა ხაჩიძე უფლოცავთ დაბადების დღეს! მაისი თვეები თვეა, ჩვენი მშობლებო! ხუმრობა ხომ არაა, მაშა 93 წლის ხდება, დედა კი - 85-ის. პატიოსანი შრომით, ოთხი შვილი გაგვზარდეთ და დაგვფართიანეთ, ბავშვობიდან ერთმანეთისა და მოყვასის პატივისცემით იცხოვრეთ,

შვილები, შვილიშვილები

დღეს, ლეგენდარული ბაკურიანელი სპორტსმენი, ტრამპლინიდან მსტრამელი, **ქობა ნაძაძე** იუბილარია. „მფრინავი ტორპედო“ 91 წლის გახდა. ბორჯომის მუნიციპალიტეტის სახელმწიფო უფლოცავთ იუბილეს საქართველოს საამაყო სპორტსმენს, ბორჯომის საპატიო მოქალაქესა და საპატიო ბაკურიანელს. ბატონ კობას დიდი წვლილი მიუძღვის დაბა ბაკურიანისა და საქართველოს პოპულარიზაციაში.

რესპუბლიკის დამსახურებულ ჟურნალისტსა და მწერალთა კავშირის წევრს, შესანიშნავ ლიტერატურულ მკვლევარს, მოჭადრაკესა და ერთგულ მეგობარს, ბატონ

უშანგი ჯანგირაშვილს

უფლოცავთ დაბადებიდან 75 წლისთავს. უსუსურვებთ ჯანმრთელობას, წინსვლასა და წარმატებებს მომავალ საქმიანობაში.

ბორჯომის საზოგადოებრივი აზრის ღარბაზი.

ჩვენს კოლეგას, ვეტერან ჟურნალისტს, **უშანგი ჯანგირაშვილს (უჩა არაგვისაშვილს)**, დღეს, 75 წელი შეუსრულდა. მან ოთხი ათეული წელი იმუშავა გაზეთ „ბორჯომის“ რედაქციაში. ჩვენი გაზეთის მკითხველს კარგად ახსოვს მისი ჟურნალისტური წერილები.

„გული მალატობსო“, – ამ ორი წლის წინ თქვა და ვეღარ შეძლო ჟურნალისტური მძიმე შრომის გაგრძელება.

მის ლექსებში მოიმატა სიკვდილ-სიცოცხლის თემატიკამ, როგორც ერთ-ერთ ლექსში ამბობს, ადამიანის სიცოცხლე ზნეობა-უზნეობის ბენჯის ხიდზე სიარულია და მთავარია ის, კვლავაც სიცოცხლის წყურვილით ცოცხლობს და ისევ მხნედ არის.

ჩვენც უსუსურვებთ მხნეობასა და წელთა სიმრავლეს!

გაზეთ „ბორჯომის“ რედაქციის კოლაჟი

სიმოსხლის წყარვილი

ჩემო სისხლძარღვებო, ჩემო ძვირფასებო, იმ შლეგი თერგივით ზვირთს ნუ ათამაშებთ! პულისი დამიწყნარეთ, წუთს ნუ ჩამიმწარებთ, ამ წუთისოფელში ცოტაც მაფარფაშეთ!.. ზღვისპირის თოლოები წვიმამ გამოფინა, ეკალ-ბარდნარებში ღებმძვრალას სძინავს, მყინვარების ძირში სოფელს კოცნის მთვარე, ქარაფების ჩრდილში სიო მონარხარებს... სამოთხეში, ვიცი, კარგია და... მჯერა! მაგრამ ამ სამოთხეს იქ ვერ ვნახავ, ვერა! აქ დარჩება ეს მშვენიერა, საქართველოს ეშხი, ველ-მინდვრების რებუსები, ზღაპარი თუ ლექსი... უჩემოდ ამოზრწყინდება მზე ცხრანყაროს თავზე, უჩემოდ ჩამოხრდდება ბაზალეთის ტბაზე, უჩემოდ გაიმართება ჩარგალს „ვაჟაობა“, ხევისბერის დალოცვა და ლამარის ჯვრის ყმობა... ყველა როგორ ჩამოვთვალაო, საქე-სატრახანო, ველ-მინდვრები – სავენახო, მთები – საბალახო, მდინარეები – საჩანჩქერო, ბევრგან – საკალმანო... დავიჯერო, სამოთხეში უკეთესი ვნახო?! ამიტომაც, სისხლძარღვებო, ჩემო გულის ფეთქავ, რა დროს არითმია და მართლაც გულის ხეთქვა! დამაცადეთ! დამანყნარეთ! ზვირთს ნუ ათამაშებთ, ამ მოკლე წუთისოფელში, ცოტაც მაფარფაშეთ!..

სოფლიანი ნაფიქრალი

თითქოს მომწყინდა დილა, საღამოც, დრო-ჟამის სრბოლა, დარი, ავდარი; ხან – გაზაფხული, ხან – შემოდგომა, ხან – ზაფხული და ხანაც – ზამთარი... ეშმაკეულმა რად გამკრა ფიქრმა? რა, მაპატიე, უფალო, გვედრი! რა იქნებოდა ცვალებადობის გარეშე ჩვენი ყოფა და ხედვრი?! აცხონოს ღმერთმა პაპა გრიგოლი, სიბერის ჟამს რომ იტყოდნა ლოცვით: „დავამძიმეო ეს დედამინა ჩემი აქ ყოფნით, ძვლებით და ხორციით!“ მაშ, დაილოცოს კვლავ ყველაფერი ეს ნეს-განრიგი, ქვეყნად რაც არი! კვლავ – გაზაფხული, კვლავ – შემოდგომა, ისევ – ზაფხული, ისევ – ზამთარი!..

ბენჯის ხიდი

ცდუნება იყო დიდი, მაგრამ არ ჩატყდა ხიდი! ეს ხიდი ბენჯის ხიდი! გამივლია და იგია!.. ცხოვრება ცოდვით სავსეა, – წუთისოფელი ასეა! აჰა, გავსულვარ ბოლომდე, – კარს მომდგომია ბოლო დღე!.. ჩემი კაცობით, რწმენით, ტანჯვით და ცრემლთა დენით განვლიე წუთისოფლის ავ-კარგაინი დღენი; და სანამ კიდევ ვიწმინდილებ ამ წუთისოფლის მზეში, ვიარო წელგამართულმა, არსად დამიცდეს ფეხი! ლუკმა გაუფყო მოყვასს, ვიდარდო სხვისი დარდიც, თორემ ეშმაკი მზადაა, იხმაროს რალაც ფანდი!.. „იქ“, ბენჯის ხიდი სხვაცაა, იმის ქვეშ ცეცხლის ტბაცაა, აი, მერეა, რაცაა!..

მოგილურ ტალღებს

აჰა, ჩაგრეთ ქსელში და დაიტყნის, ტელეფონო! მე ვინ დამტყნის მოხუცს, საცოდავს? ვინ დამიტყნის ძარღვებს, როგორც ძენ, სიცოცხლის ფლუიდებით, ვინ ჩამრთავს ქსელში? თუმცა, მოიცა! – სიყვარულით ხომ ისედაც დატყნის-გაუტყნის ვარ! და ასე მივალ სამარის კარამდე... ასე, რომ არ მშურს შენი!

ვაანალიზებ

ვაანალიზებ, რაც თავს გადახდა, ხომ არ დავუშვი რამე გადახრა? ზნეობის მდელი ხომ არ გადახმა, შვემა მოხვედრა ხომ არ გადახმა?.. მადლობა უფალს, პირნათელი ვარ! თუმცა იყო რალაც, ალი-ბალია; ვფიქრობ და, მგონი, კვალს მივაგენი, ესეც ადამ და ევას ბრალა!..

პოეზიის მხატვრული ფესტივალი ათენში

ამა წლის 11-16 აპრილს, საბერძნეთის დედაქალაქ ათენში, გაიმართა ქართველი ემიგრანტი პოეტების პოეზიის V ფესტივალი „დედა ენა“, „ათენის ქართული სახლის“ პრეზიდენტის, ქალბატონ **ლარაჯან ლამბაძის** მიერ. სხვებთან ერთად მონაწილე გახლდა ჩვენი ქალაქის გამორჩეული პოეტი, მწერალთა კავშირის წევრი, ოთხი პოეტური წიგნისა და ოთხი პირველი პრემიის მფლობელი, ქალბატონი **მარიზა ჯიჩია**.

„დედა ენის“ დღისადმი მიძღვნილი ღონისძიებების ფარგლებში, საქართველოდან მონაწილე ქართველმა პოეტებმა გაცვლითი პოეტური შეხვედრები ტელეხიდის საშუალებით გამართეს უცხოელ კოლეგებთან ფესტივალის პროექტის ფარგლებში „ვორქ შოპებზე“, ასევე ჰქონდათ საქმიანი შეხვედრები ჩამოსულ, ემიგრანტ შემოქმედებთანაც.

ქალბატონმა მარიზამ, ფესტივალის დღეებში, მონაწილეობა მიიღო „ათენის ქართული სახლის“ მიერ ორგანიზებულ გასვლით ტურებშიც.

პოეტი, „ათენის ქართული სახლის“ პრეზიდენტის მიერ დაჯილდოვდა საპატიო სიგელით ფესტივალში აქტიური

მონაწილეობისათვის; როგორც საუკეთესო პარტნიორს, გადაეცა წმ. ილია მართლის, გაზეთ „ივერიის“ სახელობის პროზა-პოეზიის საერთაშორისო პრემია, რომლის მფლობელიც გახდა გასულ წელს.

ფესტივალის საზეიმო დახურვა ათენის სახელმწიფო თეატრში მოენყო, სადაც წარმოდგენილი გახლდათ ემიგრანტ პოეტთა კალიგრაფიული ნიმუშები.

ქალბატონი მარიზა ჩვენი საპატიო დესპანია - კულტურისა და პოეზიის სამდივლო დელოფალი საქართველოს ულამაზესი ქალაქიდან. აღსანიშნავია, რომ უნიჭიერესი პოეტი ზაფხულში მიწვეულია იტალიაში, ქალაქ პალერმოს ფესტივალზე.

ნამდვილად სასიამოვნო ფაქტია, როდესაც ჩვენი ქალაქის ღირსეულ წარმომადგენელს, ქვეყნის ფარგლებს გარეთ, ქვეყნის კულტურა და პოეზია, ქვეყანას მონატრებულ თანამემამულეებთან მაიქვს, რაც მათ მშობლიურობის განცდას კიდევ მეტად უღვივებს.

გზა დაუფლოცოთ ჩვენთვის საამაყო, სასახელო პოეტს ევროპისაკენ!

ნაზო მელიქიძე

ქალბატონი

თეა რუსიბაშვილი – საპარტოვლოს პოეზი-ჩემიონი

ბორჯომის სპორტსკოლისა და ბორჯომის №3 საჯარო სკოლის მეშვიდეკლასელ **თეა რუსიბაშვილს**, რომ იტყვიან, ნახევარი ნაბიჯი დააკლდა, ბორჯომში საქართველოს ჩემპიონის თასი და ოქროს მედალი ჩამოეტანა! ეს მოხდა ბათუმში გამართულ საქართველოს ჩემპიონატის ფინალში ჭადრაკში, რომელიც 5-14 მაისს გაიმართა. მან 9 შესაძლებლობა-

დან 8 ქულა მოაგროვა და მხოლოდ ერთი პარტია წააგო ჩემპიონთან – ქუთაისელ მარიამ გიორგაძესთან. დასაბანი ის არის, რომ თეა ამ პარტიასაც იგებდა, მაგრამ ბოლოს მძიმე შეცდომა დაუშვა. ჩემპიონმა, თეას მხოლოდ ნახევარი ქულით აჯობა. ბორჯომელი ვერცხლის მედალს და ვიცე ჩემპიონობას დასჯერდა. თეას ეს პარტიაც რომ მოეგო, მეორედ გახდებოდა საქართველოს ჩემპიონი.

თავისი შესაძლებლობის დონეზე, სამწუხაროდ, ვერ ითამაშა მეორე ბორჯომელმა მოჭადრაკემ, საქართველოს ორგზის ჩემპიონმა ბარბარე შონიამ. მან 5,5 ქულით -III-IV-V ადგილები გაიყო, კოეფიციენტის ცხრილით კი 20 მონაწილეს შორის V ადგილი დაიკავა.

პირველ ხუთეულს უფლება და შე-საძლებლობა აქვთ მონაწილეობა მიიღონ ევროპისა და მსოფლიოს პირველობებზე.

უშანგი ჯანგირაშვილი მწვრთნელი

ბორჯომის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის თანამშრომლები, ღრმა მწუხარებით იუნყებია, რომ გარდაიცვალა ამავე მუზეუმის უხუცესი თანამშრომელი, ბატონი **ალბი ლომიძე**. მისი გარდაცვალება დიდი დანაკლისია ოჯახისათვის და თანამშრომლებისათვის. უფალს ვთხოვთ, სამარადისო ცათა სასუფეველი დაუშვიდროს ბატონ ალგის სულს.

უზომოდ მოგვენატრებო, ბატონო ალგი, მადლობა იმ დიდი ერთგულებისა და სიყვარულისთვის, რასაც თითოეული ჩვენთაგანი-სათვის იმეტებდით.

გაზეთ „ბორჯომის“ თანამშრომლები თანაგრძნობას გამოხატავენ გაზეთის აქტიურ, შტატგარეშე კორესპონდენტის, მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის, მეცნიერ-მუშაკის, ბატონი **ალბი ლომიძის** გარდაცვალების გამო.

გაზეთი რეგისტრირებულია ბორჯომის სასამართლოს მიერ 1997 წელს, რეგისტრაციის №24.04.59

რედაქციაშია შიქილავა გამოაქვეყნოს ისათი ნაილიაგი. რომელთა ავტორების თვალსაზრისით თქვენი არ იქნაჩაგვას.

მისამართი: ბორჯომი, ფალიაშვილის №2. ტელ: 22-29-65.

იხეჭდება: თბილისი, თევდორე მღვდლის 57.

saari.ltd@gmail.com borjomipress9@gmail.com

კორექტორი: ნანა კავლიშვილი

რედაქტორი: ვალერიან ლომიძე